

## Arrest

nr. 325 936 van 29 april 2025  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS  
Eugène Plaskysquare 92-94/2  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 14 maart 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 17 maart 2022 om internationale bescherming. Op 6 augustus 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

#### A. Feitenrelaas

*U verklaart geboren te zijn op (...) 2003 in Baqdaaq in het district Adale in de provincie Middle Shabelle. U hebt daar gewoond tot uw vertrek. U bent soennitisch moslim en behoort tot de clan Abgal. Uw vader was leraar in de Koranschool in uw dorp, u hielp hem.*

*Op een dag kwamen twee vroegere leerlingen – toen reeds al-Shabaab leden – naar de Koranschool. Ze waren op zoek naar uw vader, maar hij was niet aanwezig. Ze zeiden later terug te keren. Later kwamen ze terug naar uw Koranschool, ditmaal was uw vader wel aanwezig. Ze namen uw vader mee naar buiten en zeiden hem dat hij alle vijftienjarigen of ouder moest overtuigen om al-Shabaab te vervoegen. Uw vader weigerde, hij zei dat dit aan de ouders was te bepalen. Uw vader kreeg drie dagen de tijd om zijn opdracht uit te voeren.*

*De dag erna kwamen ze terug, uw vader was opnieuw niet aanwezig in de Koranschool. Ze zeiden dat uw vader een ongelovige was, waar u niet mee akkoord ging. U werd vervolgens geslagen en werd achtergelaten. U werd verzorgd. Diezelfde avond kwamen ze opnieuw naar uw huis. U zat vanachter in het huis, u hoorde geroep en een geweerschot waarop u via het raam huis ontluchtte. Toen u later die avond terugkwam, zag u dat uw broer was overleden. Uw vader was meegenomen. Uw vader zijn lichaam werd de volgende ochtend gevonden. De Koranschool bleef gesloten.*

*Een week later kwam al-Shabaab terug naar u. Ze vertelden u dat ze nog steeds de leerlingen van de Koranschool nodig hadden en ze vroegen u hen te overtuigen bij hen te komen. U zei oké, maar toen u thuis kwam en dit aan uw moeder vertelde, besloot ze dat u moest weggaan. Ze sprak met uw tante, en u vertrok om middernacht te voet naar Adale. U vertrok via één van de melkvoertuigen heel vroeg naar Mogadishu waar u werd opgehaald door uw tante. Uw tante werd gedood omwille van uw problemen.*

*Drie à vier dagen na uw aankomst, werd uw tante door al-Shabaab opgebeld. Ze wisten dat u daar was en wilden dat u werd teruggestuurd. U zou nu hetzelfde lot als uw vader en broer ondergaan. U tante regelde uw vertrek uit Somalië.*

*U vertrok op 28 november 2021 uit Somalië naar Ethiopië waar u het vliegtuig nam richting Turkije. U reisde verder en diende uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in België in op 17 maart 2022.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: documenten van uw opleidingen in België en drie foto's van uw verwondingen.*

*Bij terugkeer vreest u gedood te worden door al-Shabaab.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.*

### **1. U slaagt er niet in uw vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.**

- Uw verklaringen tijdens uw onderhoud op het CGVS verschillen van uw eerdere verklaringen tijdens uw eerste interview op de DVZ. Bij DVZ vertelt u dat drie dagen na al-Shabaab's eerste bezoek aan de Koranschool zij u uit de school hebben gesleept en in elkaar geslagen (vragenlijst DVZ d.d. 16 mei 2022, vraag 4). Bij het CGVS verklaart u dat dit reeds de dag na het voorval gebeurde (persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 29 mei 2024, p. 16). Wanneer uw vader later reeds overleden was en u werd bedreigd, verklaart u bij DVZ dat u van al-Shabaab twee dagen de tijd kreeg alvorens al-Shabaab achter u zou komen, tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat zij de dag erna naar u zouden terugkomen (CGVS, p. 16). Desondanks het slechts om kleine verschillen gaat, doen deze discrepanties in verklaringen afbreuk aan de doorleefdheid van uw relaas. Bovendien is een correcte coherente tijdsbepaling van belang in het geloofwaardig overbrengen van uw problemen.*

- U verklaart dat uw vader leraar was in de Koranschool in uw dorp. U zegt dat u dit zelf ook was, en op uw 10-12 jaar als leraar begon. Het is allereerst bevreemdend dat u niet precies kan aangeven wanneer u juist als leraar begon. Anderzijds is het ook opmerkelijk dat u op zulke jonge leeftijd als leraar begon. Bij DVZ vermeldde u overigens niet uitdrukkelijk dat u Koranleraar was ; op de vraag naar uw beroep antwoordde u niet Koranleraar, maar stelde u "Ik hielp mijn vader in de Koranschool" (gehoor DVZ, vraag 12).
- Het is opmerkelijk dat u verklaart dat het de eerste keer was dat al-Shabaab in de Koranschool van uw vader rekruteerden. U verklaart dat elk dorp aan de beurt komt (CGVS, p. 17). In de context die u schetst waarbij uw vader al sinds voor uw geboorte als leraar bij de Koranschool tewerkgesteld was (CGVS, p. 7) en al-Shabaab reeds sinds 2009 in jullie omgeving aan de macht was (CGVS, p. 13), is het weinig geloofwaardig dat al-Shabaab nooit eerder naar de Koranschool van uw vader zou zijn gekomen om jongeren te rekruteren.
- Het is bevreemdend dat al-Shabaab zoveel tijd laat tussen het benaderen van uw vader en het doden van uw vader om erna uw familie verder te benaderen, terwijl zij volgens u op zoek zijn naar nieuwe mankrachten via hun rekrutering. Doordat zij uw vader en u tijd gaven om over hun voorstel na te denken, geeft u aan dat de ouders van de geviseerde jongeren ondertussen reeds in de mogelijkheid waren hun kinderen weg te sturen (CGVS, p. 17). U hiernaar gevraagd verklaart u dat de jongens en hun families pas wisten wat er gaande was nadat uw vader werd gedood, waarna de jongens vluchtten. Dat al-Shabaab vervolgens opnieuw via u gaat en u twee dagen geeft om op hun voorstel in te gaan lijkt weinig logisch, het geeft de kinderen namelijk opnieuw tijd om aan hen te ontsnappen (CGVS, p. 18). Het handelen van de groepering is geenszins effectief
- Uw vaders reactie op de toenadering van de groepering is op zijn minst bizar te noemen. U verklaarde dat uw vader al-Shabaab zei dat als zij de kinderen wilden, zij naar hun ouders moesten gaan (CGVS, p. 15). Uit COI blijkt dat rekrutering door al-Shabaab via de leraar in de koranschool niet uitzonderlijk is (informatie toegevoegd in de blauwe map). Dat uw vader zijn verantwoordelijkheid over de kinderen afschuift naar de ouders, is reeds opmerkelijk. U verklaart vervolgens dat al-Shabaab dit juist via uw vader wilde doen, omdat de kinderen naar hem luisterden. Dat zij, wanneer uw vader weigert, achter hem gaan en hem vervolgens doden lijkt weinig logisch in acht genomen dat zij zelf verklaren dat zij uw vader nodig hebben. Er kan vervolgens ook niet worden verstaan waarom al-Shabaab vervolgens achter u zou gaan. Op eenzelfde manier geredeneerd als bij uw vader, waarbij u werd gevraagd omdat u volgens al-Shabaab in staat zou zijn de leerlingen te overtuigen, is het opnieuw weinig efficiënt van de groepering om de persoon te willen doden die volgens hen de leerlingen kan overtuigen (CGVS, p. 18).

## 2. Documenten

- U legt enkele foto's van uw verwondingen op uw hoofd neer. Op basis van deze foto's kan het CGVS echter niet vaststellen waar en in welke omstandigheden u deze verwondingen hebt opgelopen. De bewijswaarde van deze foto is om deze reden beperkt en kunnen uw asielrelaas niet ondersteunen.
- U legt ziekenhuisdocumenten voor van een appendectomie die u hebt ondergaan op 25 juli 2022. Aangaande deze documenten moet er vastgesteld worden dat ze geen betrekking hebben op de problemen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Somalië. Bijgevolg kunnen ze bovenstaande conclusie niet wijzigen
- U legt een attest van uw inburgeringscursus neer dat u hier in België hebt behaald. Hieruit kan geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. Het CGVS moet hierbij in herinnering brengen dat een aanvang in integratie in België geen motief is dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan het CGVS besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen met al-Shabaab. Hieruit volgt dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022,

beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_202312\\_21.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

*Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.*

*Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.*

*De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraaan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.*

*In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*-U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Adale. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

## 3. Over de gegrondheid van het beroep

### 3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en meent dat de adjunct-commissaris *in casu* heeft nagelaten om, rekening houdend met zijn specifieke profiel, een grondige analyse uit te voeren van de relevante informatie die door hem werd voorgelegd.

Verzoeker is van mening dat de adjunct-commissaris zijn relaas als ongeloofwaardig beschouwt omdat ze twijfelt aan verzoekers herkomst en van mening is dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas *"wegens zijn lacunaire verklaringen"*. Verzoeker stelt tevens dat het onderzoek gebrekkig was en verwijst naar het *"Handvest van het persoonlijke onderhoud"*. Tevens is hij van mening dat *"de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt zijn problemen aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden"*. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing geen ander argument bevat om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen, *"met uitzondering van de grief over de gebrekkige verklaringen van de verzoeker over de verkoop van de grond"*. Verzoeker betoogt dat hij enerzijds een oprechte inspanning heeft gedaan om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken, en anderzijds dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Waar de adjunct-commissaris tegenstrijdigheden opmerkt in verzoekers opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), volhardt verzoeker *"dat de verklaringen die hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS afgelegd heeft, correct en volle zijn"*. Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn interview bij de DVZ kort moest zijn, en dat hem werd verteld dat hij meer tijd zou krijgen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Verzoeker meent dat het noodzakelijk is om rekening te houden *"met de voorwaarden waaronder deze onderhouds bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen"*. Vervolgens voert verzoeker aan dat de omstandigheden van het onderhoud vaak moeilijk en frustrerend zijn, en dat verzoekers om internationale bescherming onder druk worden gezet niet in detail te

treden en de feiten kort samen te vatten. Verzoeker stelt dat veel verzoekers om internationale bescherming de noodzaak niet inzien om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren, en zij niet worden *“bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren”*. Verzoeker voegt hieraan toe dat hij *“een zeer lange en traumatische migratiereis”* heeft gemaakt, waarmee er volgens hem onvoldoende rekening werd gehouden. Bovendien benadrukt hij dat de *“aangevoerde tegenstrijdigheden uiterst gering zijn en geenszins in tegenspraak zijn met het relaas van verzoeker in onderhavige zaak”*.

Wat betreft het feit dat hij niet spontaan heeft vermeld dat hij koranleraar was op de school van zijn vader, meent verzoeker dat de adjunct-commissaris zijn verklaringen te hard analyseert, daar hij tijdens zijn interview bij de DVZ verklaarde dat hij zijn vader hielp op de koranschool, en tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat hij les gaf. Bijgevolg zijn de tegenstrijdigheden *in casu* niet echt tegenstrijdig, aldus verzoeker. Verder is verzoeker van mening dat er niet voldoende rekening werd gehouden met zijn profiel. Hij benadrukt dat hij nooit naar school ging, in een klein dorp heeft geleefd en zeer jong was *“op het moment van het vertrek van zijn vader”*. Volgens hem kan in het licht van dit profiel niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener is. Hij stelt dat de beoordeling van zijn geloofwaardigheid dus minder zwaar had moeten worden *“aangerekend”* en acht de beoordeling van de adjunct-commissaris te streng. Voorts stelt verzoeker dat (i) het feit dat zijn vader koranleraar was in een school en dat hij werd gedood omdat hij weigerde Al-Shabaab te gehoorzamen en (ii) de aanvallen en bedreigingen waarvan verzoeker het slachtoffer was, in de bestreden beslissing niet worden betwist. Deze factoren liggen ten grondslag aan zijn vrees en aan de redenen waarom hij Somalië is ontvlucht, waardoor er niet zomaar aan voorbij gegaan kan worden, aldus verzoeker. Verzoeker voert aan dat wanneer zijn verklaringen over zijn vader en zijn weigering om met Al-Shabaab samen te werken geanalyseerd worden, zijn gedrag geenszins ongeloofwaardig is, aangezien zijn verklaringen duidelijk, nauwkeurig en gedetailleerd zijn. Verzoeker betoogt dat de adjunct-commissaris uiteindelijk geen grief of ernstige consistentie formuleerde *“met betrekking tot de feitelijke inhoud van deze opmerkingen over de ondervonden problemen van verzoeker met Al-Shabaab”*.

Verzoeker geeft voorts een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel en verwijst in dit kader naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en de Raad.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn vermeende nood aan subsidiaire bescherming *“op basis van zijn problemen met Al-Shabaab”*. Verzoeker zet dit theoretisch uiteen, stelt dat hij hierboven heeft aangetoond *“dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de ernst van de vrees die verzoeker heeft ondergaan in vraag te stellen”* en meent dat deze elementen ervoor zorgen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst verder naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt in dit kader dat *“het feit verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om”*. Verzoeker meent dat de adjunct-commissaris *in casu* niet heeft aangetoond *“dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoeker toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben”*.

Voorts gaat verzoeker in op zijn vermeende nood aan subsidiaire bescherming *“op basis van de veiligheidssituatie in Somalië”*. Verzoeker meent dat hij *“genoeg heeft aangetoond dat [hij] uit Baqdaaq afkomstig is en dat de veiligheidssituatie in de provincie de toekenning van de beschermingsstatus rechtvaardigt”*. Verzoeker stelt dat er volgens verschillende bronnen niet kan uitgesloten worden dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict, dat de aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab en dat het geweld als willekeurig kan worden beoordeeld. Voorts is verzoeker van mening dat, indien de Raad van mening zou zijn dat zijn herkomst niet wordt bewezen, *“de motivering van de verwerende partij in ieder geval in strijd blijft met Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en Artikel 3 EVRM”*. Verzoeker geeft hierbij een theoretische toelichting, waarbij hij de artikelen 48/6 en 51 van de Vreemdelingenwet citeert en verwijst naar verschillende arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Verzoeker stelt dat zijn verzoek om internationale bescherming *“slechts op basis van een afwezigheid van geloofwaardigheid van zijn herkomst provincie”* werd afgewezen en is van mening dat zijn Somalische herkomst reeds werd aangetoond. Verzoeker vervolgt dat, zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, de situatie in Somalië in het algemeen zeer precar is. Niet alleen blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel Al-Shabaab als door wetshandavingsinstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden, tevens wordt het dagelijks leven van veel Somaliërs beïnvloed door dit geweld en doet er zich een humanitaire crisis voor. Verzoeker is van mening dat een terugkeer naar Somalië een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, zou uitmaken en dat de adjunct-commissaris *“ten minste een mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen”*. In dit verband stelt verzoeker dat het meest

logische is dat hij zal worden teruggestuurd naar Mogadishu, doch dat dit volgens UNHCR niet automatisch een goed vestigingsalternatief is.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem te erkennen als vluchteling, in onderschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.1.2. In de inventaris wordt verwezen naar volgende nieuwe stavingstukken:

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coi-somalia-dec2017lr.pdf>) ;
- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », February 2023 (beschikbaar op : [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf));
- COI focus, “Somalië Overzicht veiligheidsincidenten”, 21.12.2023, beschikbaar op : [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie.\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf)) ;
- COI focus, “SOMALIË - Veiligheidssituatie in Mogadishu”, 23.10.2023, beschikbaar op : [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie.\\_veiligheidssituatie\\_in\\_mogadishu\\_20231023.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf)) ;
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation”, November 2020 (beschikbaar op [https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment\\_data/file/933801/Somalia-Sec\\_Hmtn\\_Sitn\\_-\\_CPIN\\_-\\_v5.0e.pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf)) ;
- Amnesty International, “Somalia – 2019”, (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2028288.html>) ;
- HRW, “World Report 2020 – Somalia”, 14.01.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2022682.html>) ;
- USDOS, “Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia”, 11.03.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2026344.html>) ;
- UN Security Council, “Situation in Somalia, Report of the Secretary-General”, 13.08.2020, S/2020/798 (beschikbaar op: <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>);
- Radio France international, “Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel”, 01.02.2021 (beschikbaar op: <https://allafrica.com/stories/202102010583.html>) ;
- GardaWorld, “Somalia: IED blast reported in Mogadishu’s Abdi Aziz district”, 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-de-securite/404671/somalia-ied-blast-reported-in-mogadishus-abdi-aziz-district-november-28>) ;
- Garda World, “Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu”, 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-de-securite/404371/somaliaemerging-reports-of-explosion-in-mogadishu-november-27>) ;
- Critical Threats, “Gulf of Aden Security Review”, 20.11.2020 (beschikbaar op <https://www.criticalthreats.org/briefs/gulf-of-aden-security-review>) ;
- Al Arabiya, “Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police”, 17.11.2020 (beschikbaar op <https://english.alarabiya.net/en/News/middle-east/2020/11/17/Five-killed-in-Mogadishu-restaurant-suicide-attack-say-Somali-police>) ;
- VoAfrrique, « Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio » , 09.09.2020 (beschikbaar op <https://www.voaafrrique.com/a/trois-tu%C3%A9s-dans-un-attentat-suicide-dans-un-restaurant-de-mogadiscio/5577031.html>) ;
- Al-Jazeera, “Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia”, 11.09.2020, (beschikbaar op <https://www.aljazeera.com/news/2020/09/11/several-killed-in-suicide-bombing-outside-mosque-in-somalia/>) ;
- BBC, “Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel”, 17.08.2020 (beschikbaar op <https://www.bbc.com/news/world-africa-53798834>) ;
- AfricaNews, “Somalie: 2 morts dans un attentat”, 03.08.2020 (beschikbaar op <https://fr.africanews.com/2020/08/03/somalie-2-morts-dans-un-attentat/>) ;
- Crisis Group, “Tracking Conflict Worldwide”, July 2020 (beschikbaar op [https://www.crisisgroup.org/crisiswatch/database?location%5B%5D=12&date\\_range=custom&from\\_month=07&from\\_year=2020&to\\_month=07&to\\_year=2020](https://www.crisisgroup.org/crisiswatch/database?location%5B%5D=12&date_range=custom&from_month=07&from_year=2020&to_month=07&to_year=2020)) ;
- Libération, « Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle » 29.12.2019 (beschikbaar op [https://www.liberation.fr/planete/2019/12/29/mogadiscio-frappe-par-un-nouvel-attentat-aveugle\\_1771302](https://www.liberation.fr/planete/2019/12/29/mogadiscio-frappe-par-un-nouvel-attentat-aveugle_1771302)) ;
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation”, November 2020, pp. 53-54 (beschikbaar op [https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment\\_data/file/933801/Somalia-Sec\\_Hmtn\\_Sitn\\_-\\_CPIN\\_-\\_v5.0e.pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf)).



- AOA, "Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region", 29 juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/two-attacks-leave-least-20-dead-and-19-injured-somalias-lowershabelle-region-27-july>.
- REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somalia-president-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>
- North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 januari 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scores-killed-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>
- REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 januari 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-base-town-it-recently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>
- OCHA, "Somalia: The Cost of Inaction", juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/somalia-cost-inactionjuly-2022>.

### 3.2. Beoordeling

#### 3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

#### 3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De Raad wijst er bovendien nog op dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven. Voorts voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doch laat hij na te verduidelijken op welke wijze dit artikel, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

#### 3.2.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

worden geweigerd omdat (A) verzoeker er niet in slaagt de door hem beweerde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken, nu (i) zijn verklaringen tijdens zijn onderhoud op het CGVS verschillen van zijn eerdere verklaringen tijdens zijn eerste interview op de DVZ, (ii) zijn verklaringen over het feit dat hij koranleeraar geweest zou zijn, niet eenduidig zijn, (iii) het weinig geloofwaardig is dat Al-Shabaab nooit eerder naar zijn vaders koranschool gekomen zou zijn om jongeren te rekruteren, (iv) het handelen van de groepering geenszins effectief te noemen is, (v) zijn vaders reactie op de toenadering van Al-Shabaab bizar te noemen is, (vi) het weinig logisch is dat de groepering de persoon willen doden die volgens hen de leerlingen kan overtuigen zich aan te sluiten, en (vii) de neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen, en omdat (B) er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de *“Country Guidance: Somalia”* van EUAA van augustus 2023 zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Adale. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

#### 3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Somalië, omwille van problemen met Al-Shabaab. Verzoekers vader zou leraar geweest zijn in een koranschool en verzoeker zou hem hierbij geholpen hebben. Op een dag zouden twee vroegere leerlingen en tevens leden van Al-Shabaab naar de koranschool gekomen zijn op zoek naar verzoekers vader. Zij zouden hem meegenomen hebben, en hem gezegd hebben dat hij alle vijftienjarige of oudere kinderen moest overtuigen om Al-Shabaab te vervoegen. Verzoekers vader zou hiervoor drie dagen de tijd gekregen hebben, hij zou dit echter geweigerd hebben. De dag erna zouden de leden van Al-Shabaab teruggekomen zijn en gezegd hebben dat verzoekers vader, die op dat moment niet aanwezig was, een ongelovige was. Verzoeker ging hier niet mee akkoord, en zou vervolgens door hen geslagen en achtergelaten zijn. Diezelfde avond zouden de leden van Al-Shabaab naar verzoekers huis gekomen zijn, waarop verzoeker zijn huis ontvluchtte. Toen verzoeker later die avond thuiskwam, zou zijn broer overleden zijn en zijn vader meegenomen zijn. Het lichaam van zijn vader zou de volgende ochtend gevonden zijn. Een week later zou Al-Shabaab verzoeker opnieuw benaderd hebben. Zij zouden nu aan verzoeker gevraagd hebben leerlingen te overtuigen zich bij hen aan te sluiten. Toen verzoeker dit aan zijn moeder vertelde, zou zij besloten hebben dat verzoeker moest weggaan. Verzoeker zou naar zijn tante in Mogadishu gegaan zijn, die op haar beurt lastiggevallen zou zijn door Al-Shabaab. Hierna zou verzoeker Somalië verlaten hebben. Bij een terugkeer naar Somalië vreest verzoeker gedood te worden door Al-Shabaab.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

De adjunct-commissaris motiveert vooreerst in de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoeker geen coherente verklaringen aflegt wat betreft het tijdsverloop van zijn relaas. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

*“Uw verklaringen tijdens uw onderhoud op het CGVS verschillen van uw eerdere verklaringen tijdens uw eerste interview op de DVZ. Bij DVZ vertelt u dat drie dagen na al-Shabaab's eerste bezoek aan de Koranschool zij u uit de school hebben gesleept en in elkaar geslagen (vragenlijst DVZ d.d. 16 mei 2022, vraag 4). Bij het CGVS verklaart u dat dit reeds de dag na het voorval gebeurde (persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 29 mei 2024, p. 16). Wanneer uw vader later reeds overleden was en u werd bedreigd,*

*verklaart u bij DVZ dat u van al-Shabaab twee dagen de tijd kreeg alvorens al-Shabaab achter u zou komen, tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat zij de dag erna naar u zouden terugkomen (CGVS, p. 16). Desondanks het slechts om kleine verschillen gaat, doen deze discrepanties in verklaringen afbreuk aan de doorleefbaarheid van uw relaas. Bovendien is een correcte coherente tijdsbepaling van belang in het geloofwaardig overbrengen van uw problemen.”*

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door in zijn verzoekschrift louter te volharden in de verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft afgelegd, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Waar verzoeker in dit kader tevens betoogt dat de omstandigheden van het onderhoud bij de DVZ heel vaak moeilijk en frustrerend zijn (lawaaierig, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, enz.) en de kandidaten onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten, beperkt hij zich tot een algemene kritiek die hij niet op zijn persoonlijke situatie betreft, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat de door hem aangehaalde hypothetische problemen zich *in casu* daadwerkelijk hebben voorgedaan. In zoverre hij erop wijst dat het interview bij de DVZ plaatsvond zonder de aanwezigheid van een advocaat, merkt de Raad op dat verzoeker niet toelicht hoe de afwezigheid van een advocaat tijdens het interview bij de DVZ hem zou hebben verhinderd de kernelementen van zijn persoonlijk relaas op zelfstandige en coherente wijze uiteen te zetten. Blijkens de in het administratief dossier aanwezige vragenlijst werd het betrokken verslag aan verzoeker voorgelezen in het Somalisch en vervolgens door hem voor akkoord ondertekend. Zodoende heeft verzoeker uitdrukkelijk bevestigd dat de in het verslag opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. De omstandigheid dat verzoeker bij de DVZ gevraagd werd kort op de aan hem gestelde vragen te antwoorden, doch de belangrijkste punten mee te geven, doet niets af aan zijn verplichting om correcte en coherente verklaringen af te leggen, waartoe hij, gelet op het voorgaande, in gebreke blijft. Wanneer hem aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe het gesprek bij de DVZ verliep, antwoordde verzoeker dat dit goed ging (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Hij voegde hieraan toe dat zijn geboortedatum en die van zijn broer verkeerd genoteerd zouden zijn bij de DVZ, maar had voor de rest geen opmerkingen (*Ibid.*, p. 3). Het is derhalve niet ernstig dat verzoeker thans suggereert dat de *in casu* vastgestelde incoherenties en onaannemelijkheden in zijn verklaringen te wijten zouden zijn aan de omstandigheden waarin het interview bij de DVZ zou zijn verlopen. In dit verband dient er nog op gewezen dat de ambtenaren van de DVZ onpartijdig zijn en er geen persoonlijk belang bij hebben de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming onjuist weer te geven. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Waar verzoeker aanvoert dat hij *“een zeer lange en traumatische migratiereis heeft gemaakt, waarmee de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden”*, merkt de Raad op dat uit de stukken in het administratief dossier evenwel niet blijkt dat verzoeker door deze vermeende traumatische ervaringen, die hij op generlei wijze staft, verhinderd werd om volwaardige verklaringen af te leggen en zijn relaas uiteen te zetten. Bovendien heeft noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS aangehaald dat van hem omwille hiervan geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht.

Verzoeker voegt hier nog aan toe dat, zoals de adjunct-commissaris ook erkent in de bestreden beslissing, de vastgestelde tegenstrijdigheden van geringe betekenis zijn. De Raad stelt hierbij vast dat, ook al gaat het slechts om kleine verschillen in verzoekers verklaringen die niets veranderen aan de kern van verzoekers relaas, verzoeker er omwille van deze inconsistenties niet in slaagt een coherent tijdsverloop te schetsen van de door hem beweerde problemen, wat afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Voorts motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

*“U verklaart dat uw vader leraar was in de Koranschool in uw dorp. U zegt dat u dit zelf ook was, en op uw 10-12 jaar als leraar begon. Het is allereerst bevreemdend dat u niet precies kan aangeven wanneer u juist als leraar begon. Anderzijds is het ook opmerkelijk dat u op zulke jonge leeftijd als leraar begon. Bij DVZ vermeldde u overigens niet uitdrukkelijk dat u Koranleraar was ; op de vraag naar uw beroep antwoordde u niet Koranleraar, maar stelde u “Ik hielp mijn vader in de Koranschool” (gehoor DVZ, vraag 12).”*

Verzoeker beperkt er zich toe louter zijn verklaringen te herhalen waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij bij de DVZ zei dat hij zijn vader hielp op de koranschool, en hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde koranleraar te zijn. Door louter zijn verklaringen te herhalen, maakt verzoeker niet duidelijk waarom hij bij de DVZ niet vermeldde een beroep als leraar uit te oefenen (AD, Stuk 7, verklaring DVZ, vraag 12), waar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde reeds verschillende jaren leraar te zijn en hiervoor een opleiding te hebben gevolgd (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Verzoeker kan verder niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing niet betwist dat zijn vader werd gedood omdat hij een samenwerking met

Al-Shabaab weigerde en de aanvallen en bedreigingen waar verzoeker het slachtoffer van was niet in twijfel trekt. In de bestreden beslissing wordt namelijk door de adjunct-commissaris op goede gronden de volgende analyse gemaakt aangaande de benadering door Al-Shabaab bij de koranschool van verzoekers vader, en de door verzoeker geschetste gang van zaken:

*“Het is opmerkelijk dat u verklaart dat het de eerste keer was dat al-Shabaab in de Koranschool van uw vader rekruteerden. U verklaart dat elk dorp aan de beurt komt (CGVS, p. 17). In de context die u schetst waarbij uw vader al sinds voor uw geboorte als leraar bij de Koranschool tewerkgesteld was (CGVS, p. 7) en al-Shabaab reeds sinds 2009 in jullie omgeving aan de macht was (CGVS, p. 13), is het weinig geloofwaardig dat al-Shabaab nooit eerder naar de Koranschool van uw vader zou zijn gekomen om jongeren te rekruteren. Het is bevreemdend dat al-Shabaab zoveel tijd laat tussen het benaderen van uw vader en het doden van uw vader om erna uw familie verder te benaderen, terwijl zij volgens u op zoek zijn naar nieuwe mankrachten via hun rekrutering. Doordat zij uw vader en u tijd gaven om over hun voorstel na te denken, geeft u aan dat de ouders van de geïseerde jongeren ondertussen reeds in de mogelijkheid waren hun kinderen weg te sturen (CGVS, p. 17). U hiernaar gevraagd verklaart u dat de jongens en hun families pas wisten wat er gaande was nadat uw vader werd gedood, waarna de jongens vluchtten. Dat al-Shabaab vervolgens opnieuw via u gaat en u twee dagen geeft om op hun voorstel in te gaan lijkt weinig logisch, het geeft de kinderen namelijk opnieuw tijd om aan hen te ontsnappen (CGVS, p. 18). Het handelen van de groepering is geenszins effectief. Uw vaders reactie op de toenadering van de groepering is op zijn minst bizar te noemen. U verklaarde dat uw vader al-Shabaab zei dat als zij de kinderen wilden, zij naar hun ouders moesten gaan (CGVS, p. 15). Uit COI blijkt dat rekrutering door al-Shabaab via de leraar in de koranschool niet uitzonderlijk is (informatie toegevoegd in de blauwe map). Dat uw vader zijn verantwoordelijkheid over de kinderen afschuift naar de ouders, is reeds opmerkelijk. U verklaart vervolgens dat al-Shabaab dit juist via uw vader wilde doen, omdat de kinderen naar hem luisterden. Dat zij, wanneer uw vader weigert, achter hem gaan en hem vervolgens doden lijkt weinig logisch in acht genomen dat zij zelf verklaren dat zij uw vader nodig hebben. Er kan vervolgens ook niet worden verstaan waarom al-Shabaab vervolgens achter u zou gaan. Op eenzelfde manier geredeneerd als bij uw vader, waarbij u werd gevraagd omdat u volgens al-Shabaab in staat zou zijn de leerlingen te overtuigen, is het opnieuw weinig efficiënt van de groepering om de persoon te willen doden die volgens hen de leerlingen kan overtuigen (CGVS, p. 18).”*

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift echter geen ernstige poging om bovenstaande motieven van de bestreden beslissing, waar de adjunct-commissaris terecht vaststelt dat verzoekers verklaringen aangaande de benaderingen van Al-Shabaab niet aannemelijk zijn, te weerleggen of te ontkrachten. Daar verzoekers verklaringen over de beweerdde benaderingen van Al-Shabaab en de reactie van zijn vader hierop niet geloofwaardig worden geacht, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de “aanvallen en bedreigingen waarvan verzoeker het slachtoffer was”, die hieruit zouden zijn voortgekomen.

Waar verzoeker in dit kader aanhaalt dat zijn verklaringen over zijn vader en zijn weigering om met Al-Shabaab samen te werken duidelijk, nauwkeurig en gedetailleerd zijn, stipt de Raad aan dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, ongeloofwaardige en onaannemelijke verklaringen. De Raad stelt vast dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op genoegzame wijze heeft uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven. Deze concrete en pertinente vaststellingen en overwegingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden door verzoeker geenszins weerlegd of ontkracht.

Verzoeker stelt voorts dat er bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas niet genoeg rekening werd gehouden met zijn profiel, aangezien hij nooit naar school ging, opgroeide in een klein dorp en zeer jong was. Volgens hem kan in het licht van dit profiel niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener is. Hij stelt dat de beoordeling van zijn geloofwaardigheid dus minder zwaar had moeten worden “aangerekend” en acht de beoordeling van de adjunct-commissaris te streng. Hij kan met dit betoog evenwel niet overtuigen. De Raad stelt vast dat in de mate dat verzoeker met zijn bewering in zijn verzoekschrift zeer jong geweest te zijn “op het moment van het vertrek van zijn vader”, het moment dat zijn vader werd meegenomen en overleed bedoelt, verzoeker reeds, gelet op de geboortedatum die hij opgaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3) achttien jaar oud was. Hoe het ook zij, was verzoeker bij zijn vertrek uit Somalië achttien jaar oud en tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS eenentwintig jaar oud, en dus geen *infans*. De Raad benadrukt hoe dan ook dat de beslissing van een persoon om zijn land van herkomst te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij normaliter bij machte moet zijn desbetreffend een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen. Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt mag dan ook worden verwacht dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt, en dat hij de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn vluchtrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en

geloofwaardige wijze weergeeft aan de overheden bevoegd om kennis te nemen van de beschermingsaanvraag. Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat de *protection officer* eenvoudige en duidelijke vragen stelde die waren aangepast aan het profiel van verzoeker. Dat verzoeker doorheen zijn procedure onaannemelijke en soms tegenstrijdige verklaringen aflegde, kan niet louter worden vergoelijkt door zijn afkomst uit een klein dorp, het feit dat hij ongeschoold is en zijn leeftijd op het moment van het verlaten van Somalië. Dat de adjunct-commissaris een veel te strenge en subjectieve beoordeling heeft gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel, kan niet worden aangenomen. Een schending van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat de adjunct-commissaris zijn herkomst in twijfel trekt om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen, merkt de Raad op dat verzoeker uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, daar de adjunct-commissaris aanneemt dat verzoeker afkomstig is uit de regio Middle Shabelle, zoals blijkt uit verzoekers verklaringen en zoals verzoeker ook zelf aangeeft in zijn verzoekschrift.

Ook de door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen, zoals door de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gemotiveerd:

*"2. Documenten*

- *U legt enkele foto's van uw verwondingen op uw hoofd neer. Op basis van deze foto's kan het CGVS echter niet vaststellen waar en in welke omstandigheden u deze verwondingen hebt opgelopen. De bewijswaarde van deze foto is om deze reden beperkt en kunnen uw asielrelaas niet ondersteunen.*
- *U legt ziekenhuisdocumenten voor van een appendectomie die u hebt ondergaan op 25 juli 2022. Aangaande deze documenten moet er vastgesteld worden dat ze geen betrekking hebben op de problemen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Somalië. Bijgevolg kunnen ze bovenstaande conclusie niet wijzigen*
- *U legt een attest van uw inburgeringscursus neer dat u hier in België hebt behaald. Hieruit kan geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. Het CGVS moet hierbij in herinnering brengen dat een aanvang in integratie in België geen motief is dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming."*

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft het door verzoeker neergelegde medisch attest van 9 februari 2024, dient te worden opgemerkt dat hierin een aantal littekens bij verzoeker worden vastgesteld die volgens verzoeker veroorzaakt werden door slagen met wapens en stokken in Somalië in 2021, doch dat de arts zich niet uitspreekt over de (mogelijke) oorzaak van deze littekens en over de vraag of deze littekens al dan niet in overeenstemming zijn met de door verzoeker verklaarde oorzaak. Uit dit attest kan aldus niet op objectieve wijze worden afgeleid dat verzoekers verwondingen het gevolg zijn van de vervolgingsfeiten waarop hij zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beroept (AD, stuk , 'Documenten', nr. 1).

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Somalië.

3.2.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken of omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

3.2.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waarnaar gerefereerd wordt in de bestreden beslissing komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden beslissing verkeerd lijkt te lezen waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de adjunct-commissaris geen specifieke analyse heeft gemaakt van de veiligheidssituatie omdat verzoeker niet aannemelijk gemaakt zou hebben dat hij afkomstig is uit de regio Middle Shabelle. De Raad merkt op dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing niet betwist dat, gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Somalië, *in casu* de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle moet worden beoordeeld. Verzoeker zelf is in zijn verzoekschrift tevens van mening dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle dient te worden geanalyseerd.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de regio Middle Shabelle geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde EUAA *Country Guidance* over Somalië van augustus 2023 (p. 152). De algemene informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift bijbrengt, ligt in lijn van of is dezelfde als de informatie waarnaar gerefereerd wordt in de bestreden beslissing of heeft betrekking op andere regio's in Somalië en is in die zin niet relevant.

Er wordt echter niet ontkend dat de situatie in de regio Middle Shabelle nog steeds volatiel blijft, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Middle Shabelle voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De adjunct-commissaris stelt in de bestreden beslissing vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle. De adjunct-commissaris geeft in de bestreden beslissing verder aan dat ze evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker betwist deze terechte motieven van de bestreden beslissing niet en doet er derhalve geen afbreuk aan.

Nu er gelet op de actuele veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker aldaar is blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, is de vraag naar de mogelijkheid om zich te vestigen in Mogadishu of enig ander deel van zijn land van herkomst *in casu* niet aan de orde.

3.2.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT